

lediget ved, at man havde en Mand derne, som man gerne vilde bruge til dette Arbejde, men som havde daarlige Øjne, saaledes at han ikke kunde udføre alt det Arbejde, som han kunde tidligere, og det var Grunden til, at man gik ind paa de 1.000 Kr., som vi mente at kunne tage af Budgettet uden at forøge dette. Denne Anmærkning staar ikke i det foreliggende Forslag, og Udvalget finder, at det burde have staaet der, ellers glider den ud, og om 5 eller 10 Aar husker ingen mere, at en Del af denne Sum har en anden Anvendelse end oprindeligt tiltænkt. Man kunde maaske sige, at man risikerer at faa Finanslovens Tekst fyldt med Anmærkninger, og Udvalget har derfor akviesceret ved den Tanke, at der saa længe Beløbet faar en anden Anvendelse, staar i Anmærkningen, at af Beløbet skal 1.000 Kr. anvendes paa denne Maade, saa har man et Sted, hvor det kan ses, at der finder en anden Anvendelse Sted. Disse Bemærkninger gælde jo ikke blot det her foreliggende Forhold, men ogsaa andre Poster, som paa lignende Maade kunne findes paa Finansloven. — Ændringsforslag under Nr. 68 gaar ud paa at faa en anden Ordning med Hensyn til Aabningstiden for Læsesalen i Rigsarkivets første Afdeling. For et Par Aar siden blev der truffet den Bestemmelse, at Læsesalen i første Afdeling foruden i den sædvanlige Aabningstid fra Kl. 10—2 tillige i de 4 Maanedre af Aaret, hvor man kan arbejde uden kunstigt Lys, hvad man var bange for af Hensyn til Brandfare, skal være aaben 2 Timer om Eftermiddagen. Der blev allerede da givet en Forhøjelse hertil. Nu har den ny Rigsarkivar, der synes at omfatte sit Arbejde med megen og fortjenstfuld Interesse, foreslaaet en anden mere stabil Ordning, som ganske vist fører med sig, at der skal indlægges kunstigt Lys. Jeg nævner dette sidste ikke for Bekostningens Skyld, den er kun 8—900 Kr., men der kunde være Betæneligheder derved af Hensyn til Brandfaren. Det siges imidlertid, at der ingen som helst Brandfare er, og det er jo selvfølgelig elektrisk Lys, man vil indlægge. Derved opnaas for en lille Forøgelse af Udgiften paa 900 Kr. — jeg bortser fra Udgiften til Installationen 825 Kr. —, at Læsesalen kan holdes aaben i 6 sammenhængende Timer hver Dag, hvad der siges, de besøgende ville sætte særlig Pris paa, idet de saa ikke behøve at gaa bort i to Timer og saa tage fat igen. Der kan altsaa holdes aabent fra 10 Formiddag til 4 Eftermiddag. Jeg tror,

den ny Rigsarkivar fortjener Anerkendelse for at have fundet en saadan Ordning, og jeg skal meget anbefale dette Ændringsforslag til det høje Tings Velvillie. — Ændringsforslag under Nr. 69 gaar ud paa en Forøgelse af Tilskud til Friskolefonden, idet Ministeren foreslaar at forøge det nuværende Tilskud paa 300 Kr. med 400 til i alt 700 Kr. Idet jeg anbefaler at stemme for Ændringsforslaget, henstiller jeg til Ministeren at tage under Overvejelse, om man ikke kunde naa til en Ordning for Friskolefondens Vedkommende i Lighed med den, der er truffen for Højskolerne ved § 3 i Lov af 23. Maj 1902, saaledes at Statskassens Tilskud indtil et vist Maksimum staar i et vist Forhold til det Tilskud, der ydes fra Lærerne selv. Det er altid behageligt at have en bestemt Generalregel for den Slags Tilskud, idet man ellers med visse Mellemrum skal overveje, om man skal forøge en Sum paa Finansloven. Selv om man saa sætter en Maksimumsgrænse, er der dog et vist Spillerum, naar Statskassens Tilskud stiger i samme Forhold som Lærernes eget Tilskud. Det synes ogsaa at fremgaa af Skrivelsen under Nr. 89 i Betænkningen, at Ministeren selv er klar over, at det vilde være en heldig Ordning, og hvis det kunde lykkes Ministeren til næste Aar at foreslaa en saadan Ordning, som maaske vilde medføre en Vedtægtsforandring for Friskoleforeningens Fond, vilde han kunne gøre Regning paa Velvillie fra Finansudvalgets Side, hvis det maatte blive det samme Finansudvalg som nu. — Ændringsforslag under Nr. 70 finder jeg ikke Anledning til at omtale ud over at nævne, at det drejer sig om 300 Kr. til en Læsebog for døvstumme, men da jeg her har et Tilknætningspunkt til Spørgsmaalet om Døvstummeundervisningen i det hele, gør jeg opmærksom paa, at der i Betænkningen under Nr. 90 er anført, at vi have haft Samraad med Ministeren om hele Spørgsmaalet angaaende Betalingen for de døvstummes Undervisning, og specielt da om det Forhold, hvorledes man skal afgøre, hvorvidt vedkommende døvstumme Børns Forsørgere selv ere i Stand til at betale det Tilskud til deres Undervisning, der skal ydes af vedkommende selv eller fra det offentlige Side foruden Tilskuddet fra Statskassen. Jeg nævnedes for Resten det Spørgsmaal kortelig ved 1ste Behandling af Finansloven og henviser derfor til mine Ytringer den Gang. Forholdet med Hensyn til hele Institutionen, de aandssvage, er jo nu